

[Justitsministeren.]

opfattelse, at vilkårene i de forløbne to år havde bedret sig væsentligt for provinturneerne, men at forholdene nu igen havde taget en uheldig udvikling, og at rådet derfor mente, at spørgsmålet måtte tages op.

Det ærede medlem rejste dernæst spørgsmålet om forholdet mellem det offentliges tilskud til teaterlivet i hovedstaden og provinsen. Det er klart, at man kommer til et meget skævt resultat, når man ved opgørelsen af tilskuddet til hovedstadens teaterliv medtager Det kgl. Teater, hvis underskud dækkes på undervisningsministeriets budget. Dette underskud androg i regnskabsåret 1952—53 5,9 mill. kr., men jeg vil gerne på den givne foranledning oplyse, at der det sidste år til landsdels-scenerne i Aalborg, Aarhus og Odense af filmsfondens midler er ydet 125 000 kr. til hver, og at der af tipsmidlerne til hver af disse landsdelsscener er ydet 15 000 kr. Endvidere vil jeg oplyse, at der til organisationerne Arte og Andelsteatret er ydet tilskud på 50 000 kr. til hver, og at der til provinturneerne er ydet 45 000 kr. Heroverfor står så helt eller delvis de 53 000 kr., der er ydet til de københavnske privatteatre. Imidlertid vil jeg gerne om hele dette spørgsmål sige, at regeringen også på baggrund af den henvendelse, der er kommet fra landsdelsscenerne, har til hensigt at nedsætte et hurtigt arbejdende udvalg, som kan overveje hele problemet om provinsens teaterforhold, herunder landsdelsscenernes forhold, turneerne og det store spørgsmål om indførelse af en rigsteaterordning, og jeg vil gerne understrege, at regeringen deler det ærede medlems levende interesse for disse problemer.

Endelig har jeg tilbage nogle bemærkninger til det ærede medlem hr. Heick. Det ærede medlem bad mig om en begrundelse for, at dommerembedet i Toftlund ikke er blevet opslået ledigt. I den anledning vil jeg gerne sige til det ærede medlem, at efter min opfattelse er det tvungende nødvendigt at gå i gang med en omlægning af landets retskredse. Befolkningstilvæksten har ført til, at vi nu har retskredse, hvoraf nogle er meget små, under 11 000 indbyggere, medens andre har et indbyggertal på op til 200 000, og selvom de sidste, de meget store retskredse, har to dommere,

en civildommer og en kriminaldommer, kan enhver se, at forholdet er uholdbart, og at en udligning nødvendigvis må finde sted. De store kredse må deles, og jeg tror, jeg har ret til at sige, at begrundelsen herfor også kan søges i grundlovens bestemmelser om dommernes absolutte uafhængighed af administrationen, fordi forholdet jo er det, at der i store retskredse simpelthen er konstitueres en række fuldmægtige for længere tid, og dette er ensbetydende med, at dommersædet beklædes af mænd eller kvinder, som ikke har den i grundloven forudsatte absolutte uafhængighed af administrationen. Men medens det således er naturligt at dele de store retskredse, må det også være naturligt for at opnå udligning at sammenlægge eller udvide bestående mindre retskredse.

Hvad nu specielt retskredsen i Toftlund angår, blev dommerembedet ledigt den 1. august 1953, og justitsministeriet beskikkede da underretsdommeren i Rødding til at varetage også dommerhvervet i Toftlund. Jeg vil gerne sige til det ærede medlem, at det er min plan at søge gennemført en sammenlægning af Rødding og Toftlund retskredse, der begge har et indbyggerantal på lidt over 14 000, at fratage Toftlund retskreds 5 kommuner med ca. 3 400 indbyggere og at henlægge disse 5 kommuner under retskredsen i Ribe, hvor de pågældende kommuner hidtil har haft bitingsted, og under hvis politikreds de hører. Jeg kan godt forstå, at det ærede medlem beklager, at det har været nødvendigt at påbegynde denne nedlægning af dommerembeder i grænseområdet, men det ærede medlem må jo ikke se bort fra, at retskredsen i Toftlund er den femtemindste i landet. Vi opnår også ved den ordning — det var det ærede medlem selv inde på — den besparelse, at vi kan undlade at bygge en politimesterbolig i Toftlund, idet politimesteren nu er indflyttet i den ledigblevne dommerbolig.

Det ærede medlem har ret i, at en nedlægning og omlægning af dommerembederne forudsætter en ændring i retsplejeloven, og jeg nærer håb om meget snart efter folketingets sammentræden efter jul at kunne fremsætte forslag herom. Men jeg var lidt ked af, at det ærede medlem tog så massivt på det, at det ærede medlem endog mente,